

Sct. Georgsaften er den aften, hvor vi hører sagnet om Sct. Georg som drager ud og slår den onde drage ihjel, som vogter over prinsessen.

Det er også den aften vi aflægger vores gildeløfte, et løfte om at stå sammen om at holde gildeloven.

De to ting, at bekæmpe det onde og holde gildeloven, er et løfte om at prøve at skabe en bedre verden.

Der har været mange drager siden verdens skabelse.

Jeg har lige været inde og se "Green Book", det er en film som handler om en af de helt store drager i USA' s historie. Apartheid.

Filmen foregår først i tresserne, hvor der i Sydstaterne stadig var det helt store skel mellem hvide og sorte, hvor Martin Luther King og Kennedyerne var på banen.

En sort meget berømt pianist vælger at tage på en to måneders turne' i sydstaterne og hyrer en italiensk indvandrer som chauffør. De to er de helt store kontraster, rent menneskeligt, så det bliver også et opgør mellem et fint menneske, som har sat sig selv op på en piedestal og har en dyb indbygget moral, og så lidt af en rebel af chauffør, der ikke har det helt store forhold til moral.

Green Book er en bog om hvor man kan bo og spise som sort i Sydstaterne, og det giver udfordringer. Filmen skal ses, den er et uhyggeligt tidsbillede fra den tid i USA, hvor det helt store opgør fandt sted mellem sort og hvid. Desværre foregår det stadig.

Men det er også et billede på, hvordan 2 vidt forskellige mennesker nærmer sig hinanden, sluger nogle drager og ender med at kunne se hinanden i øjnene, og opbygger et varmt venskab som varer ved indtil de begge dør med kort tids mellemrum i 2011. En autentisk historie.

Et lille eksempel på forskelligheden, er hvor Viggo Mortensen, som spiller chauffør, køber en Kentucky chicken og overtaler den fine pianist til at spise den. Hvad gør vi med benene, spørger han, ja, dem smider vi ud i naturen, men da chaufføren smider colabægeret ud, tvinges han til at bakke tilbage og samle det op.

Miljømæssigt har vi globalt mange drager, der skal bekæmpes, de unge gik på gaden og strejkede for miljøet, lad os håbe vi er på vej mod en anden holdning til miljøsvineri, at de lader være med bare at smide ting. At det nytter at rydde op efter de tidligere generationers forurening. Og få ændret vores forhold til naturen, så vi ikke bare forbruger og misbruger.

Vi har også mange drager i Danmark, den store indvandring har bragt mange udfordringer med sig. Islam er den helt store udfordring, det ser uløseligt ud.

Hvordan kommer vi til at se hinanden i øjnene? Og hvordan får vi respekt for hinanden?

Sætter vi os over for hinanden, som den sorte pianist og chaufføren, som tilbringer to måneder sammen, sker der noget, men indvandrerne og vi andre lever i hver vores verden og religionen skiller os.

Måske fordi vi ikke er tydelige i kristendommen. Jeg var til et foredrag med professor Niels Kristian Hvidt. Han kom med nogle uhyggelige tal. 80 procent er medlemmer af folkekirken, men kun 2 procent går i kirke.

Tilbage til det at kunne se hinanden i øjnene.

Fra en indfødt afrikansk stamme dybt inde i junglen, har de en hilsen "Jeg ser dig", man møder ventet eller uventet et menneske på sin vej og så lyder denne hilsen.

Ved at se hinanden og forstå hinanden kommer vi langt.

Og spejder og gildebevægelsen bygger på forståelse og samarbejde, og heldigvis er den global. Her tages vare om naturen, og vi respekterer hinanden.

Ikke mindst betyder naturen alt, vi ved, vi skal tage vare på den.

31. marts var store oprydningsdag, lad os håbe, vi alle begynder at tage ansvar.

Baden Powell vidste hvor meget naturen betød for vi mennesker, og i dag er der fokus på, at vi skal ud i naturen.

I dyreparken er der Japansk skovbadning, på japansk, Shinrin yoku, som udøves mod stress og jag, det er FOF der arrangerer. De kalder det opmærksomt nærvær i naturen.

I naturen, hvor man med øvelser lærer at være mere sansende i naturen, det skulle sænke blodtrykket og styrke immunforsvaret.

Hvad enten vi mediterer i naturen, er på spejderløb eller blot går en tur, har naturen en vidunderlig indvirkning på os.

Det dufter lysegrønt af græs.

I grøft og mark og enge.

Og vinden kysser klit og næs.

Og reder urtesenge.

Guds sol går ind.

I krop og sind.

Forkynder, at nu kommer.

En varm og lys skærsommer.

Skriver Johannes Johansen i sin sommersalme.

God sommer til jer alle.